

D q̄ cōpellend⁹ erit vel se exponere/vel reuo-
care/vl si p̄tinaciter renuerit/reliquendus
erit iusticie seculari. Cōsequēter ad ag-
grauationē dicte assertōis cū prestatione
q̄ si sit ad finē ciuile z ecclesiasticū/z p̄ de-
fensione catholice veritat⁹/z ecclesiastice li-
bertat⁹/z nō ad ingerendū crimē lese regie
maiestat⁹/inserunt p̄positōnes q̄ sequunt⁹

Rex xp̄ianissim⁹ francoꝝ iurauit i sua
p̄secratōe defendere z tenere iura z liberta-
tes ecclesiarū regni sui. **R**ex idē pluries a
viginti annis citra/habuit p̄uocationē et
cōcilij p̄latorū z vniuersitatū regni sui/ad
q̄z deliberatōes z requestū p̄clusit solēni-
ter p̄ arrestuz curie sue sup̄me plamenti/q̄
ecclesia gallicana i se z i mēbris suis/ad su-
as antiq̄s z legitimas libertates reducere
tur/nominatim i collatōe b̄nificiorū/p̄ or-
dinarios/z i electōib⁹ faciēdis. **R**ex idē
z legitim⁹ fili⁹ su⁹ nunc regēs nouissime/
post q̄ttuor z quicq̄ annos/secerūt idē are-
stū solēniter publicari cū adiectōe penaz
in rebelles. **R**ex idē debz reputare q̄ sen-
tentie cuiusq̄ pastoris etiā summi pontific⁹
facte vl late in oppositū mediate vl imedi-
ate/sūt iniuste/z p̄tinet errorē intolerabi-
lē/p̄tra publicā iusticiā/z i vsurpatōez in-
debitā/z ex p̄sequenti nec tenēde sibi sūt/nec
necessario timēde/p̄sertim cū obtulerit in
facie p̄cilij general⁹ Constañ./se paratum
velle p̄uidere statui summi pontificis sicut
ali⁹ reges z regna/p̄ pte sua. **D**icit h̄ q̄ nō
sūt necessario timēde/qz possūt timeri a ti-
moratis p̄sciētis/in aliq̄ casu/q̄uis non
ob h̄ sint tenēde. **D**ultuz em̄ refert dicere
q̄ sint tenēde/z dicere q̄ sint timēde. **E**t
ideo assertor p̄dicte q̄ addidit de suo q̄ sen-
tentie pastoris iniuste sūt tenēde/valde te-
merarie z scandalose z erronee videt̄ fuisse
locut⁹/n̄ iura quib⁹ inniti videt̄ loquun-
tur modo suo/imo lōge modestius/ita vt
possint ad v̄ez sensū reduci/nō aut̄ assertō
sua modo q̄ posita est/sic patet ex p̄positō-
nib⁹ antedictis. **R**ex idē p̄t se tueri p̄tra
p̄cedētes in eū vl suos/occasione p̄dicta/
sic p̄tra volētes vsurpare possessiones tpa-
les regni sui/imo mag⁹/q̄stū sp̄ualia z ec-
clesiastica potiora sunt tpalib⁹. **R**ex idē
debet habere subditos suos p̄sertim eccle-
siasticos/fauorabiles in dicte p̄secutione-
z obediētes iuxta monitionē aplicam de-
bent obedire regi tāq̄ p̄cellētī/z h̄ p̄cipue
dū v̄tis sua legitima p̄tate in obseruatōez

ppriū iurati/z ecclesiastice libertat⁹ tuitōez.

Rex idē debet p̄tegere subditos suos/
si p̄missorū occasione/z p̄pter obediētā si-
bi factā/pati habeāt z assumere causā i se/
z sub hac p̄tectōe subditi tā seculares q̄
ecclesiastici debēt z possūt in quiete viuere/
nō pl⁹ sapiētes q̄ oportet. **R**ex idē p̄t
rātōnabiliter p̄queri de subditis suis/p̄re-
sertim ecclesiasticis/si in p̄dicta reductōe li-
bertatū inueniant tepidi/z tergiversato-
res/z claudicātes/z p̄t ab eis p̄ se aut suos
exigere rōnes/quib⁹ mouent̄ sentire cōtra
deliberatōes ne dū p̄cilij sui sz suoꝝ p̄lato-
rū/ac vniuersitatū regni sui. **L**etex de pe-
nis p̄ eundez infligēdis iubet ecclesiastica
modestia quiescere/nec h̄re sermonē.

Tractatus eiusdem

ad puinciale celestinoꝝ sup̄ v̄siculo canti-
ci marie. **S**uscepit israel puez suū. — De
susceptione xp̄i allegorice p. xxiiij. verita-
tes. Tropologicē vero z anagogicē p. xij.
veritates.

Incipit epistola Cā

cellarij Parisien⁹. de susceptione humani-
tatis xp̄i z tropologica.

Prologus.

Reuerēdo in

xp̄o dño puinciali cele-
stinoꝝ Fratri Johanni-
Bassandi. su⁹ Johānes
cancellari⁹ parisiēn⁹. **E**a

q̄ ad pietatē sūt xp̄iane religionis z sursum
actionis iugiter meditari. **L**ecinit maria
Suscepit israel puez suuz. **L**ecinit huic
notule sui cantici canticoꝝ mater ecclesia
xp̄o iubilās. **T**u inq̄t ad liberādum susce-
ptur⁹ hoiez nō horruisti v̄ginis v̄tez. **O**z
verbū sub hac pprietate suscipi debz. **E**st
em̄ impropriū xp̄s suscepit humanitatez:
q̄ factū est. vt xp̄s esset hō. z hō de⁹. **Q**uia
xp̄s de⁹. sz nō semp de⁹ fuit xp̄s: qz nec sp̄
de⁹ fuit hō. nec ex p̄sequenti xp̄s: cū nōdum
suscepat humanitatē xp̄s deus: de q̄ susce-
ptione colligam⁹ aliq̄s veritates accōmo-
das. petitioni tue pater honorāde.

Incipit prima veritas.

Christus per
h̄mōi susceptionē q̄ dicit̄
bb

De susceptione humanitatis

In carnatio habuit ab instati sue conceptiois a nimā rōnalē pfecte beatā fm portionem mentis supiorē; hec veritas credi debet d̄ ne cessitate salutis.

Secunda veritas.

Chris̄t⁹ in aīa beatificata vt sic cognouit totū decursū ecclie cū meritis futuris ⁊ demeritis hoīm singuloꝝ. etiā p̄ infusaz desup̄ cognitionē aliaz q̄s in v̄bo: q̄lis suo modo fuit cognitio infusa ade p̄statu in nocentie: ⁊ angel̄ p̄fecti⁹ in sua p̄ma creati one; hec veritas est certa fide tenēda.

Tercia veritas.

Chris̄t⁹ vt beatificat⁹ in aīa nunq̄ sensit dolores, p̄ pctis hoīm quozūcunq̄. nec p̄ penis alienis aut p̄ prijs i corpe suo vel in portione rōnis inferiore susceptis; patz. qz i beatitudine nō est luct⁹ neqz dolor.

Quarta veritas.

Chris̄t⁹ vt beatificat⁹ i aīa habuit summā de pctis oībo singuloꝝ hoīm detestati onē. q̄ largo ⁊ tropico modo loquendi p̄t noīari displicētia cordis de pctis. v̄l extē siori trāsumptōe dolor aut tristitia q̄nqz noīat. etiā in deo: Sic est illud *Sen. Ta* ctus dolore cordis intrinsec⁹; diceretur si mili modo de beatīs.

Quinta veritas.

Chris̄tus ab instati sue conceptiois q̄uis habuerit clarissimā noticiā ⁊ apphensio nē sue passionis future. Et q̄ aīaz dulcissi me m̄ris p̄trāsierit gladi⁹ acerbissime pas sionis. Ipe tñ nō habuit hmōi passionis dolore expimentalē in corpe q̄lem habuit dū cepit tedere ⁊ mest⁹ esse: ⁊ p̄sequēter ab agonia vsqz ad expirationē ptulit ⁊ sensit. Veritas illa p̄ prima p̄te patet ex p̄cedēti bus: S; secundā p̄cedit cōis oīm docto rū approbatoꝝ. schola: qz sic ⁊ nō aliter vī detur posse saluari illud luce q̄ ihs p̄ficie bat etate ⁊ sapiētia. Experiebat em̄ p̄ assi duū clementū. noticias nouas rez: ⁊ si no uas noticias sensuales: ita nouas tristiti as aut delectatōes isto modo.

Sexta veritas.

Chris̄t⁹ voluit ab instati sue cōceptiois q̄ b̄ritudo sue mētis redūdaret in corpus p̄ influentiā gaudiosā sic nunc facit in pa tria. Sicut ⁊ aīa felicissime m̄ris in corpe gloriato v̄l carne dotata. q̄druplici do te sua. Veritas hec cōcedat ab omnibus vt catholica.

Septima veritas.

Chris̄t⁹ voluit q̄ beata mens sua vt sic

sumeret influxū ptis inferioris aut sensua lis. ⁊ h̄ passibiliter ⁊ penose: licet bñ cogno uerit p̄ri⁹ penas sensus intellectualisimo ⁊ gaudiose: alioquin nō fuisset passus vo luntarie desiderāter ⁊ p̄sone diuine volū tati; veritas hec est catholica ⁊ p̄cessa.

Octava veritas.

Chris̄t⁹ voluit q̄ p̄cognitio sue passio nis quā habebat ex visione verbi. vel etiā ex reuelatōe in rōne inferiori: descenderet aut redūdaret in sensualitatē sic q̄ a parte sensuū dolor expimentalis suscep̄t qualis in agonia vel i tota passione. aut etiā q̄lis fuit p̄ decursū totū vitē nūc aut miscendo leta cū tristibz. Sic ei puer ⁊ insci⁹ flebat: sic sugendo b̄tā vbera p̄solabat ⁊ arridēti m̄ri blandus erat. Stultū est em̄ dicere q̄ nunq̄ gaudius est aut letat⁹ expimentali p̄solatōe. Nō em̄ p̄diderat gustū ciboz: aut tactū suauū: s; nunq̄ in viciū

Nonā veritas.

Chris̄tus voluit q̄ dilectissima m̄r sua dolores ⁊ p̄solatōes haberet i vita sua iu rta modū sue p̄uersatōnis. ad ipm̄ filiū. ⁊ ad virginalē sponsū ioseph: ⁊ ita p̄portio nabiliter respectu p̄rimoz. Nō em̄ fuit in ciuili. aut agrestis. aut lapidea. ⁊ insensi bilis. gl̄iosa mater sua.

Decima veritas.

Chris̄t⁹ voluit dilectissimā matrē suā dolores ⁊ penalitates hui⁹ vite destitute suscipere. Nō em̄ volūtarie pure sicut susce pit: s; ex p̄ditōe nature viatricis descēdē tis ab adā ⁊ cū necessitate p̄trahēdi origi nale pctm̄ sic aliq̄ p̄ generatōez viri ⁊ muli eris p̄cepti: nisi gra sup̄natural̄ p̄uenisset casū in h̄ originalis culpe p̄cipitiū. factuz est p̄inde p̄sequēter i maria q̄stū ad natu re debitas ex originali sic in alijs sanctifi catis aut baptisatis: nisi q̄stum ex p̄uile gijs ⁊ gratijs sp̄ualibz fuit adiunata. Ve ritas hec p̄babili pietate cordis credi p̄t.

Undecima veritas.

Chris̄t⁹ p̄seruādo matrē suā ab origi nali nō ob h̄ dedit dignitatē eq̄lem sib̄ipi etiā fm humanitatē viatricē. Rō qz nūq̄ x̄ps habuit necessitatē originale pctm̄ cō trahēdi: qz nō descēdit p̄ naturalē p̄paga tionez: p̄pterea rō sumpta ex hac eq̄litate q̄ maria p̄traxit originale p̄sus est inuali da: S; r̄ altera q̄ maria nō indiguisset redemptōe. Nō valeret apli p̄sequētia. x̄ps p̄ oīmbz mortu⁹ est: ergo oēs mortui sunt,

h in qua argumētū potū est ad oppositū:
Quia si xps fuit oīm pfectissim⁹ redēptor
mortē p oib⁹ sustinēs. decuit q matrē pfe/
ctissime redimeret: h aut nō potuit pueni
enti⁹ fieri q̄ pseruādo ne caderet potū. q̄
iā lapsā releuaret. Veritas hec pbabilis ē
et pia. Sup q̄ mix est q nōnulli volentes
virginē bñdictā sup līmites honorare p̄di
cant nihilomin⁹ q̄ p̄traxit originale sicut
vñ de quo infra.

Duodecima veritas.

Chris⁹ ptulit matrī sue ab initio. et cō/
sequēter illas et tantas grās q̄s et quantas
cognouit esse pueniētes fm ordinē sue sa/
pientie: et in hac veritas soliditate debz es
se p̄tent⁹ qlibet xpian⁹ q̄ tūcūq̄ sibi deuot⁹
t. Attamē qz p̄ricularisata p̄conia magis
ad deuotionē mouēt. aliqñ pios animos:
placet adiungere aliq̄s veritates sup istis
ad vtrumq̄ libzatas.

Tredesima veritas.

Chris⁹ humanitatē suscipiēs dolores
n̄ros sola volūtate n̄ necessitate portauit
i corpe suo. et vere languores n̄ros ip̄e tu/
lit p̄sertim i cruce: et h cū tanta acerbitate:
quantā voluit de⁹ fm ordinē sue sapientie
ip̄az humanitatē passibilē tolerare. Veri
tas hec cōsonat vltime veritati tradite de
maria: Et sufficit ad salutē q̄ de xpo tene
atur sūmatim fide certa et necessaria. Te/
merariū v̄o est asserere q̄ dolor su⁹ fuit in
tensior et acerbior qlitatie q̄ afflictio oīz
alioz hoīm simul: imo q̄ et dānatoz.

Decimaquarta veritas.

Chris⁹ nō habuit ab instāti p̄ceptōis
oēm illū dolorē vsq̄ ad instās mortis sue
qlē ptulit in cruce aut pri⁹ p̄ decursū pena
lis vite sue: Et oppositū scribēdo vl̄ p̄di
cādo asserere est temerariū falsū et p̄sum/
ptuosū.

Decimaquinta veritas.

Chris⁹ potuit dare mltas grās huma
nitati sue et dilectissime matrī pure gratis
q̄s tñ actualiter et de facto non ptulit: Et
oppositū asserere ē falsū et temerariū imo
hereticale. Patet hec secūda p̄sqz xps po
tuit ab vtero m̄ris sue dare de potētia ab
soluta impassibilitatē sue hūanitati qlē
habet d̄ p̄sentī: s̄l̄r et m̄ri sue saltē post p̄ce
ptionē bñdicte plis sue: Et p̄stat certa si/
de q̄ neutz fecit.

Decimasexta veritas.

Chris⁹ potuit dare sue humanitati. et
matrī sue p̄ statū vic. grās alias q̄ cōrule/
rit de facto: et si ptulisset h vtiq̄ fuisset de/
cens dare vl̄ dedisse qliter tūc facere n̄ erat
decēs fm ordinē sue sapientie. Veritas h̄
silis est p̄cedētē: S; addit aliud de decen/
tia p̄ quo sit veritas sequēs.

Decimasextima veritas.

Chris⁹ potuit et pt mltas facere: et h de/
cet eū ergo fecit aut faciet: sequētia talis
q̄ sit a mult⁹ sepe fallit p̄ fallaciā petitiōnis
principij: qz videlicet p̄supponit i minori
p̄positōe. qd̄ est eque ignotū vel ignotius
q̄ principale. Rō: qz nihil decet deū facere
nisi fm q̄ vult fieri: recte p̄ oppositā p̄sue
tudine ad volūtates creatas: q̄ ideo volūt
agere: qz p̄sentat eis aliq̄d obiectū sub ra
tione boni aut pueniētis. et ideo agunt qz
videt eis bonū: et nō ideo illud est bonum
aut decēs. Causa est. Non em̄ sunt regule
primēs; regulate a prima bonitate.

Decima octaua veritas.

Chris⁹ nescit aliq̄d velle qz decēs nisi
a seip̄o: aut si ab altero h̄ ē p̄ reuelationē. l
opis exhibitionē: et h argumēto a posteri
ori et nullo modo a priori. Un̄ sic xps sol⁹
nouit patrē et se et sp̄m sanctū. nō excludē
do ip̄os patrē et sp̄m. p̄pter vnitatē essen/
tie: Sic sol⁹ scit qd̄ deceat eū ad extra pro
ducere: qz sol⁹ scit qd̄ vult agere et cui vo
luerit reuelare.

Decimanona veritas.

Chris⁹ si asserit aliq̄d ad extra facere
debere qz decet eū sic facere fallit asserens
modo tacto: qz p̄supponit qd̄ est eque vel
pl⁹ ignotū: vt si q̄s ita palogizet. xps potu
it cōicare m̄ri sue i vtero q̄ gliosa et p̄sum
mate felicitatē nascere. et h decuit ip̄m fa/
cere. qz decuit eū matrē honorare: sic fe
cit. Cōstat qz conclusio hereticalis est: et tñ p̄
misse cōiter assumunt. a nōnullis in asser/
tionib⁹ suis p̄firmādis.

Vicesima veritas.

Chris⁹ nō cōicauit m̄ri sue statim dū
p̄cepta vel nata ē vsum p̄fecte rōnis q̄s uis
h̄ potuisset. et si fecisset decuisset: Et oppo
sitū asserere scribēdo vl̄ p̄dicādo est peni
tus temerariū: sic et q̄ nunq̄s somniauerit.
aut qd̄ in oīm somno semp̄ actu deuz p̄te
plata fuerit h̄ in via. Qd̄ aut ex scripturis
sanct⁹ autoritatē nō habet: iunge nec ex p̄/
babili rōe: eadē facilitate p̄temnit q̄ p̄bat.

Vicesimaprima veritas.

Chris⁹ potuit p̄ferre dilectissime m̄ri
sue cognitionē lucidissimā toti⁹ decursus
vite sue et filij. cōfestim dū nata est: et si hoc
bb z

De susceptione humanitatis

fecisset h̄ vtiq; decuisset ergo fecit: temeraria est et contrariū sancti doctorib; h̄ inferre. Contrariū insup videt euāgelice doctrine sic asserere factū esse. Siq; dē pditus fuit ihs ignorāte maria et ioseph/ideo dolētes p̄ tridū q̄sierūt ipm/et nō intellexerūt respōsus; pueri ihu. Nesciebat; inq̄t q̄ i his q̄ p̄ris mei sūt optet me esse et ita in multīs s; nō ob h̄ dicēda fuit ignorās brā ego, si nō scierit oīa. Dicit em̄ ignorātia priua tione sciētie debitā inesse. et ex p̄sequenti cul/pā. nō sic nesciētia q̄ in angel̄ repit̄.

Vicesima secunda veritas.
Chris̄t̄ etiā si dederit acceleratōez vs̄ rōnis m̄ri sue sic opinant̄ aliq̄ pie de exultatōe Johis i vtero. nō optuit tñ i talib; gratijs p̄seueratiā esse q̄suis sine p̄nia et re tractatōe sint dona dei. Sūt ei sine p̄nia suppleddū est h̄ modo q̄ donant̄ quedā ad morulā parūā. q̄dā ad tps̄ maī. q̄dā i euū: patet i gratijs ḡtis datis. i p̄phetijs et gratijs sanitarū q̄ durāt ad tps̄.

Vicesima tertia veritas.
Chris̄t̄ si p̄quir̄ a talib; cur matrem suā honorauit i gratijs istis. et nō in alijs oīb; q̄b; poterat. R̄ndēas q̄s es o hō vt in uestiges sensū dñi q̄s es vt p̄siliari? ei? si as. q̄s es vt p̄sumas dicere cur ita fac; ponat ḡbūana loq̄citas digitū ori suo. et terminis suis p̄tenta sit.

Vicesima quarta veritas.
Chris̄t̄ posuit terminos n̄re p̄quisitōis. vt nō liceat d̄ diuīs alia vel aliter asserere q̄s q̄ ex diuīs scriptur; habent. vl̄ euident̄ p̄cludunt. vl̄ ab ecclia q̄ sp̄sctō regit̄ credenda tradunt̄/hec est regula br̄i dyonisi; plies repetita. **C**eter; d̄ opinione temeraria vl̄ pbabili vl̄ de credulitate pia lati? p̄t dici. put̄ alibi notauim;. **E**t h̄ vnū placet repetere h̄ qd̄ sit piū credere aut q̄ p̄positi ones d̄ pietate fidei sūt censende. **D**ēs ille scilicet q̄ nec euident̄ sequunt̄ ex p̄tentis i sacra scriptura. n̄ etiā euident̄ repugnāt. et edificāt charitatē. vl̄ duotōez p̄ij cordis. temerarie nihil asserētis/tales sūt narrati ones sc̄tōz patz/tales deuote recogitatō nes circa totū euāgelij decursū. erga xpm̄ et matrē suā. p̄siderāda ml̄ra nō explicita/que admodū fieri potuerūt. vl̄ qd̄ egerint ihs et ioseph et maria ab initō vsq; ad mortē ioseph/ql̄iter p̄cessū est i iosephino carmine heroice. Qualiter etiā iducit̄ doctores illud miscēdia et vitas obuiauerūt sibi

iusticia et pax osculate sūt q̄si sint res aiate inuicē colloquētes et c̄cludēt dñs dabit benignitatē terra n̄ra dabit fructū suū qd̄ vtiq; p̄stat factū dū suscepit de? isrl̄ p̄uez suū.

Alie veritates duodecim.
Ubiūgunt alie duodecim veritates p̄p̄inqui? ad interrogatō nē tuā p̄ amātilime terminos nō deserēdo susceptos.

Prima veritas.
Susceptio sc̄i isrl̄ n̄ri fuit p̄ allegoriā incarnatio x̄bi: p̄ tropologiā x̄o et anagogiā susceptio sc̄i isrl̄ pueri sui est hoīs p̄ez gr̄az iustificatio. et ipi? ad p̄templatōez celestij eleuatio. **N**ūc p̄ intelligētiā/nūc p̄ simplicē fidē. cū deuotōe q̄ mentē eleuat i deū p̄ piū et humilē affectū. nūc p̄ vtrūq; p̄ intelligētiā. s. et deuotōez fide spe. charitateq; subnitā.

Secūda veritas.
Susceptio tal̄ mistica nutrit̄ marie et roborat̄ p̄ susceptōez dignā benedictē eu charitē fac̄i q̄ deus ip̄e sumit̄ recolit̄ memoria passionis ei?. mēs implet̄ gr̄a. et fure glienob̄ pign? dat. q̄ sup̄ retractatus est sp̄ealis i notulā cānici marie. **E**suriet̄ i pleuit bonis.

Tercia veritas.
Susceptio isrl̄ pueri sui dei q̄suis pos sit agnosci p̄ pbabiles p̄iecturas ab illo q̄ suscipit̄ nō tñ euident̄ reuelatōe sup̄ h̄ nō habita. **S**igna q̄dā sūt si q̄s sit isrl̄ p̄ certā fidei illuminatōez seu visionē. si sit p̄uer n̄ sensib; s; malicia p̄ humiliatōez. si sit possessio dei. i. seru? p̄ dignariā adoptio nē i charitate q̄ paties est et mitis sub sua ui iugo x̄pi.

Quarta veritas.
Susceptio p̄ gr̄az gratū faciētem nos semp̄ latet ad certū q̄ten? impleam? illud **S**eruite dño i timore. **E**t ne seruit? me sta et ḡuis videat̄. **E**xultate ei. **U**ez ne sit exultatio dissoluta iungit̄ cū tremore. **E**t subsequit̄ app̄hendite disciplinam.

Quinta veritas.
Susceptio gratificās videt̄ hic in via potissimū cognosci p̄ cordis sentimēta sumendo cor p̄ toto ei? triclino fm̄ triplex cenaculū mētis. s. et rōnis et aie iuxta tractata sup̄ hac de cacordi psalterij marie fidicula. **D**isp̄sit sup̄bos mēte cordis sui. p̄ sentia inq̄t x̄bi **B**ernard? ex motu cordis accipi. **S**ic alij fere oēs p̄templatōi vacātes signa tradiderūt. nūc hec nūc illa multiplicia valde variāq; cordis sentimēta vsq; ad p̄fusionē lacrimaz de q̄b; nō est h̄

dicendū p̄ singula. **S**z sub cautele generalis monitione sustendū.

Sexta veritas.

Susceptio gratificās stat frequēter sine quibusdā sentimētis actualibz cordis. patet in puerz baptisat. patet in iustz dozmientibz aut in solo gr̄e habitu sine quā actione gratz deo simul z acceptis.

Septima veritas.

Susceptio gratificās sepe fit z est i suo actu intrinseco z formali elicito vel exteriori us impato sine pceptibilibz certitudinali gr̄e sentimētis i corde vel sensibz: patet in actiuis p̄ varia distract. nullā i corde suo spūalium sentimētōz mollicie. aut liq̄factionis suauitatē habētibz: imo maximā xpianoz ps. absqz talibz sentimētis alias seruit deo. q̄s iudicare damnādos vel extra statū salutis. ob h̄ esse/ puerissimē est te meritatis z intolerabilis arrogātie. apud illos q̄ sentimentis hmōi crebro gaudent. q̄ suā i illis totā salutē ponūt z gloriā **S**z heu sepe q̄s p̄funde fallit eos stulta p̄sumptio cordis sui. q̄s frequēter illudunt a demonio meridiano. qz supbia meret illudi. deniqz meret etiā dū eucharistiā suscipit illud impcatū p̄ psalmistā fiat mensa eozū corā ipsos in laqueū cū ceterz que sequunt. sub trinodécimo numero maledictis.

Octava veritas.

Susceptio eucharistie gratificās q̄suis nō fiat nisi sit aliq̄s in gr̄a gratū faciēte nō tñ inducit semp nouū peccatū nisi in cōtemnente. **C**orēnit aut q̄ se scit habere impedimentū legitimū ne suscipiat aut q̄ nō habuit pbabilē sue p̄sciētie examinātoez iuxta modū cōmuniter requisitū. vt suuz cognosceret impedimentū z cessaret a cōmunionē vel tolleret nexū suū. sic p̄ p̄fessio nō si p̄sciū est sibi culpe mortalis. Aut si p̄ statutū regule sue sit artat de venialibz p̄steri licet dura videat hec hortatio. nisi forte p̄ grauibz z mltis venialibz. valde disponētibz ad mortale aut p̄pinq̄s multū.

Nona veritas.

Susceptio eucharistie si dimittat qz nō p̄cipit accessus sentimēta deuotōis actualis i lacrimis z similibz si tñ aliunde sit si bi bñ p̄sciū de carentia impedimēti stulte agit si sit temp̄ z loc̄ aliunde. ratio est qz magnis bonis se z suos p̄rimos puat z defraudat damnātoez incurres/ de suscepto talento ordinis nō multiplicato. **S**i

bi tñ absit gloriari si sentimēta nō senties deuotōis/ si sic? z arid? animo sit mons gelboe sine roze z pluuia. si n̄ timeat lapsū quale aliq̄n pariunt glorianzes d̄ sentimētis suis: qz si demones in viridibz dei p̄missione h̄ faciūt: in arido qd fiet

Decima veritas.

Susceptio gratificās si querit piculo se cognosci p̄ curiositatē in quolibet hoie: tñ h̄ maxime periculosū est in feminis. z tenacis apphensionis. z auuditatis temerarie penetrādi secreta dei **S**unt z lapsus z illusiones p̄clinissime; diligūt tales aliq̄n deū velut aduletz cōcubitu fornicario; q̄ resane qz delectatōez sentimentoz ipsius dei solā nō plurificationē bonoz sūt operum req̄reres **S**z perdes om̄es deus qui fornicantur abs te.

Undecima veritas.

Susceptio gratificans apud tales de vtroqz sexu sepe fit in laqueū nō data sed accepta occasione scandali: dū sūt indigniores susceptōe dignissimi sacramēti. quo scilicet post talia sentimēta. z nō aliter dignos se ad suscipiendū semet existimant/ longe facti de q̄ legif. **N**eminē iudicās. ne minē p̄demnans: oibz cōpatiens. sanctus martin? erat. **N**ec aliter p̄ agathon v̄l pastorē est p̄ceptū **N**ā inq̄t in om̄i re die. **T**u q̄s es: z ne iudices queqz. **S**ed nec attendunt aliud sue temeritatis rep̄ssiū p̄siliū **N**ō accipe fiducia: imo accipe fiducia: sed de sola dei misericordia. nō de tua sentimētōz iusticia/ sordida nimis ex se sicut p̄anus menstruate; que nō exerceat illd̄ apostolicū. **N**ihil mihi p̄sci? sum: s̄z nō in hoc iustificat? sū: s̄z nec meipm iudico: q̄ me iudicat dñs est. **S**ic habita in adiutorio altissimi secure dicēs deo. **S**usceptor meus es: qz que suscipis in sacramēto ipe magis te suscipit māducat z bibit incorpando.

Duodécima veritas.

Susceptio gratificās dū visa est apud multos colligi p̄ meditationē assiduā passionis ihu xpi causaliter de p̄ accidens de supbo vsu suo homibz d̄ vtroqz sexu. dure multū austeritatis in vita/ plurimas hereses z delirāmēta. z tandē in abominandissima carnū sentimēta. plapsi sunt. z in nominaliter maculati/ sunt in exemplum veteres z noni fraticelli z sozelle begardi z begarde seu begute. de quibz nō est h̄ dicendū p̄ singula. **S**uffecerit tāgere aliq̄s

De susceptione humanitatis

passus scripture cuiusdam non in omnibus factis sobrie videtur esse locutus. Quis in hac scelerata secta iam tacta fuerit, seuerissimum et laudandum sicut in alijs multis: veritatem in multis contra predictas veritates specialiter de privilegijs christi et marie et penis suis minus sobrie scripsit et docuit. Et quis est homo qui vivat et non peccet. Quis est homo qui non patienter reprehensionem debeat accipere charitatis, quale sciscius ego sum mihi velle fieri quod habet scribo. Rursus pro eum nullus extollit statum nisi si ille quale notat se tenuisse conformiter ad feminas alijs magne ut asserit elevationis et prophetici spiritus: quare tamen doctrine sunt suspecte iubeat apostolo qui habebat spiritum dei: mulierem docere non permitto. Secundo addit iterum licet non semper eo ordine quo ponunt ista, ait inquam quod per tales inveniret christus qui tunc suo tempore perditus erat: et absconditus ab ecclesia: et quasi iacens mortuus. Rursus quod status iste tertius et cito manifestandus erit destructurus status phariseorum modernorum quos notat platos cum clero et religiosos omnes, maxime fratres minores qui non vivunt vita christi crucifixi, neque ut suus nuncijs frater, et sancta clara vexilliferi ihesu christi cum crucifixa vita sua. Sunt et iam habite revelationes ut dicit super illo. Rursus attende precipue oculatissime quod cepit error iste a ioachim ponente triplicem legem in tres personas: prima per moysen, secunda filij per christum, tertia spiritus sancti per evangelium eternum, cui non erit finis; legat ergo tertius expositio ista super nunc dimittis in fine: et expositio super illud de perditione et inventionem iesu: et alibi pluries. Attenda ergo solus finis in acerrima satira seu tragedia magnis boatis invehente contra statum omnes maxime suorum: viderit quod zelo viderit quo edificationis auditu fructuoso multi iudicant quod non finem scientiam. Attento quod per cognominem vult nominari maxime peccatorum: quod ergo non prius auferabat trabem de oculo suo, quod obscurerat ad illud perbram, medice cura te ipsum, diceret quod ex humilitate sic iudicari vult. Sed si non ex veritate, quid nisi vanitas et danabilis vanitas. Si ex sensus intimitate se ita iudicari volebat: attenderit ne paulus imo maria plus paulo precebat in hac laude: ut non iam ipse maxime aut primus esset peccatorum, quia non humilior plus omnibus.

Amplius arguit de heresi doctores doctissimos cum Innocentio tertio qui ponunt

substantiam panis post definitionem corporis christi destructis panis et vini speciebus iterum de novo creari. Sunt alie super hac re positiones: sed ista quicquid difficultatis habeat scilicet habere videatur: non est heretica appellanda, potest enim deus creando reparare destructum idem in numero: et si non generatio modo nature. Quicquid de parvulis affirmare presumptum contra omnium doctorum communem scholam, quod pueri in limbo non baptisati acriter puniantur pena ignis sensualis: ponereque videtur quod in afflictione carent omnino rationis iudicio et libertate arbitrij. Sed nonne documenta plura scripsit bonas et veritas et devota scripsit. Fatemur, imo libere confitemur, et nunc steterit in isto saltem sua veritas conformasset se doctrinis illorum quos allegat quicquid. Sepe enim magnas partes excerpit et rapit in propria forma tacitis auctorum nominibus, nescimus si par esse voluerit clopi corniculae plumis aliarum volucrum se ornare, creber fuit apud istum bonaventura cum suo breuiloquio: sed vix nominat ex illo. Et si sunt preterea sermones sub preterito sue locutionis: quos in forma legimus apud liberos alios non modice vetustatis. Postremo non rememoramus ista detractiois malignantis zelo quantum conscientia testis est: sed caute prudentis et comonens, studio quatenus religiosi simplices et inscienti theologie nec habentes spiritum discretiois spirituum in denotis apparentibus sententis falli valeant in lectura vel studio sub fervore novitio sub in discreto iudicio quod liber totus sit evangelicus quod de evangelio loquitur. Sic pro optime notasti mihi de quibusdam: habet enim a quo patentes et publicas sancte sapientie per doctores approbatos non est necesse ipsos obedire meretricule dicenti. Aque furtive dulciores sunt panis absconditus suavior. Similiter hec interim scripsimus conformiter ad tractatum istum qui de examinatione doctrinarum compositus est ad preteritum primam. Et de reliquis tribus vel tronco et deliberato consilio filium. De habuimus pro religiosissime simul et prudentia presentissime quod currete calamo lingua animi feruetis exprimente volui satisfaciens tue petitioni notare per cedula ista. Sub anno domini. M. cccc. xxvi. decimo octavo. decembris de mane usque prope meridiem sonas textui quod exponendum erat in manibus de cantico marie canticorum. Suscepit istud puerum suum quod inchoaba dum me in capella visitavit

benignitas tua mihi iure colēda. vale vale

Finit epistola cancellarij Parisiensis de susceptione humanitatis xpi allegorica. anagogica. ⁊ tropologica.

Epistola Iohannis

de Berson ad fratrem Bartholomeū carthusiē. super terciā pte libri Ruysbroech de ornatu spiritalium nuptiarum

Zenerabili patri ⁊ bone simplicitatis fratri in christi charitate dilectissimo fratri Bartholomeo carthusiē. **S**u. **J**ohannes Cancellarij indignus ecclesie parisensis Nuptiarum agni principem fieri. pridem librum quendam per te habitum cui titulus est de ornatu spiritalium nuptiarum in transcurfu legeram: nouissime illum attentius relegens cōperi mltā ibidem tradi salubria ⁊ alta documēta. **P**rima pars instruit ad vitam actiuā. **S**ecunda ad vitam spiritualem que affectualis dici potest inducit sub varijs ⁊ pulcris similitudinum manuductionib; ⁊ tropis: quorum intelligentiam soli experti plene concipiunt. **S**unt nempe ex eis que in affectu plus aguntur q̄ in intellectu: ⁊ q̄ percipiuntur amplius saporis cuiusdam intimo gustu q̄ ratiocinatione vel discursu. **T**ercia pars norificare nititur que sit excellentia vite contemplatiue: que beatifice visioni in anima appropinat. **T**radūt quidam sicut accepi. q̄ prefatum librum ydiota vnus sine litteris composuit: **E**x inde non sine miraculo ⁊ inspiratione diuina ipsum fuisse confectum patēter astrunt. **E**x quo consequens esset omnia contenta in eodem esse verissima sanctissima q̄. **S**ed meum quale sit super hac re iudicium tibi nō esse celandum decreui: ne fortassis incerta aut falsa pro veritate certa. aut diuina amplecti contingeret. **S**cis quid iubet apostolus. **D**octrinis varijs ⁊ peregrinis nolite abduci. **S**ūt vt meuz interim est iudicium due partes priores satis vtilēs: in quibus nihil deprehēdi qd nō possit salua fide ⁊ morum puritate sal

uari: quāq̄ modestum lectorem in multis efflagitent. ⁊ talem qui non sit penitus expertus earum que secūda pars loquitur affectionum. **C**eterum stilus ipse libri non fordidus est nec abiectus. **C**erte tamē induci nequeo credere librum ipsum fuisse conflatum per os ydiote quasi per miraculum. **S**tilus enim ipse magis sapit ⁊ redolet humanam eloquentiam q̄ diuinā. **F**lam ⁊ poetaruz verba. vt therentij ⁊ bōetij. ⁊ philosophorum sententie ⁊ orōis cursus. ostendunt palam illic studiosam industriam ⁊ diligentie laborem diuturnuz precessisse. **P**lane impar valde est stilus diuine scripture prophetarum ⁊ euāgelistarum ab hoc loquendi genere. **Q**uāuis hīc diceret pertinax assertor oppositi: q̄ deus scientiarum dominus est. habens facultatē nunc hoc. nunc illo modo scribendi pora scribarum suorum: fatemur ita possibile fieri. **S**ic autem in proposito satis contigisse nō elucet: presertim quia testatur autor seipsum latinis verbis plurimū defudasse. **N**oc vero cur oportuisset: si fuisset tantūmodo calamus scribe velociter scribentis / spiritū sanctum loquor: qui tarda molimina nescit. ⁊ cuius velociter currit sermo. **V**erum alia potior ē ratio: que me non ita sentire compellit. **S**iquidē terciā pars eiusdem libri prozsus repudiāda rescindendaq̄ est tanq̄ vel male explicata. vel plane abhorrens ⁊ discrepās a doctrina sana doctorum: qui de nostra beatitudine locuti sunt. **N**ec stat cum determinatione expressa decretalis ponētis beatitudinem nostram cōsistere in duobus actibus visione ⁊ fruitōne cum lumine glorie. **E**t si hoc ita est in beatitudine cōsummata q̄ deus non est visio ⁊ claritas nostra essentialis sed tantū obiectalis: quāto magis erit hoc alienum in beatitudinis quādam assimilatione imperfecta quā fas haberemus hīc degustare in via. **P**onit autē terciā pars libri prefati q̄ anima perfecte cōtemplans deum nō solum videt eum p claritatem que est diuina essentia: s; est ipsamet claritas diuina. **I**maginatur enim sicut scriptura sonant: q̄ anima tunc desinit esse in illa existentia quā prius habuit in pprio genere: ⁊ cōuertitur seu transformatur ⁊ absorbetur in esse diuinum: ⁊ in illud esse ydeale defluit qd habuit ab eterno in essentia diuina: de q̄ esse dicit Iohes